

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

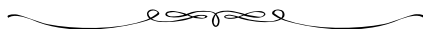
Βλέπεις τα σκοτεινά τείχη του ανάκτορου του βράχου
να ορθώνονται επάνω στα γκρίζα απ' τον καιρό λιθάρια;
Φέρνουνε μήνυμα από τις μέρες κόσμου αρχέγονου,
από τους αιώνες που επέζησαν.

Και βαθιά στα στήθη ανασαλεύει ελαφριά ανατριχίλα,
ξυπνούν πολλοί αρχαίοι ωραίοι μύθοι
από το μεγαλείο που βάσταζε άλλοτε η Ακρόπολη,
και που την πτώση του πενθούμε τώρα έρημοι βράχοι.

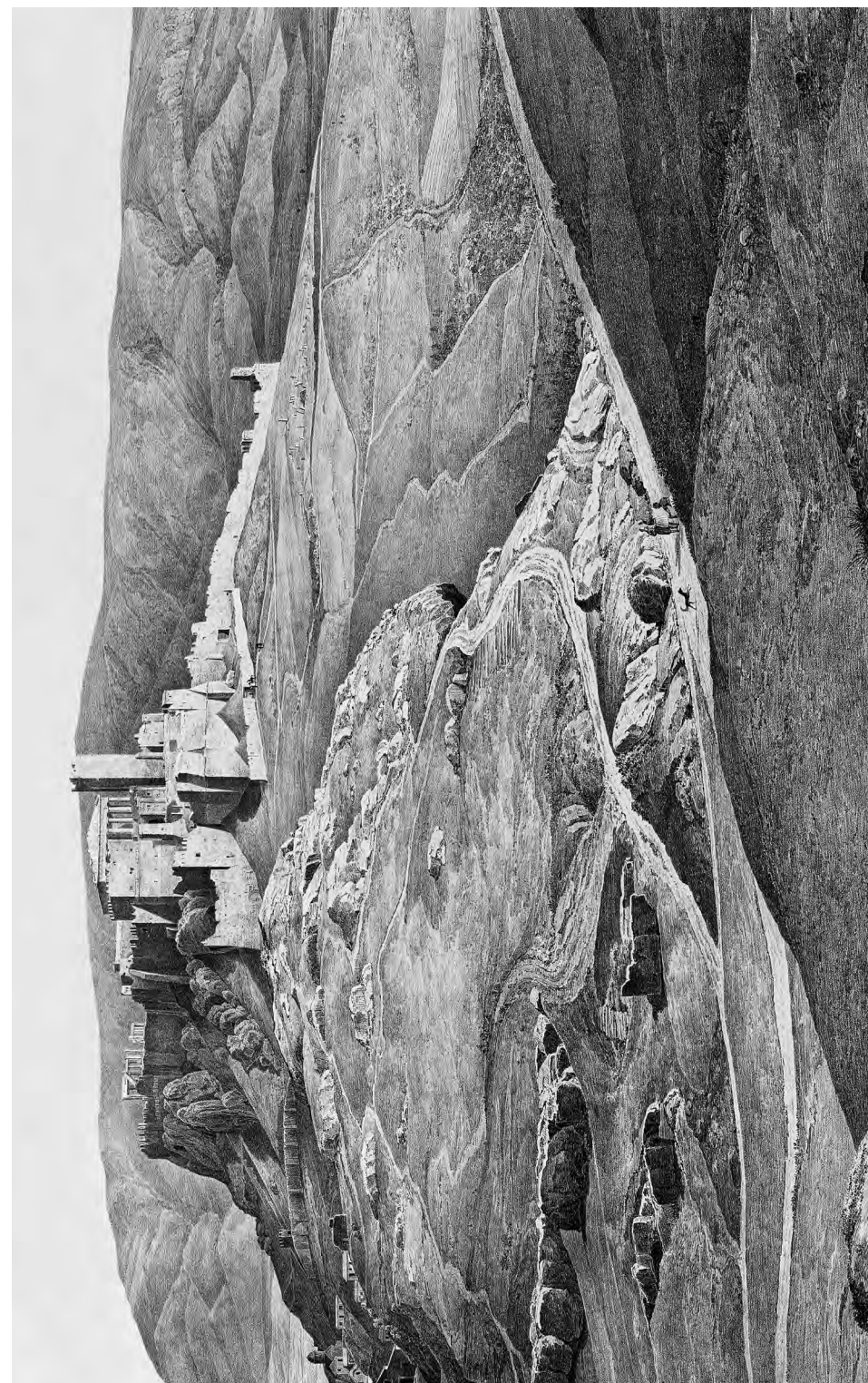
Όμως κι αν απ' τα θαύματα πολλά βυθίστηκαν στη σκόνη,
του Κέκροπα τα τείχη δεν τα συντάραξε θύελλα καμιά,
κανείς εχθρός δεν είδε του Κίμωνα τον προμαχώνα* να ταλαντεύεται.

Ο αρχαίος κορμός της Ελλάδας ήταν κατακερματισμένος,
όχι όμως και ο μυελός του: το πνεύμα, το ύψιστο, το άριστο,
έμενε όπως η Ακρόπολη, το αιώνιο οχυρό.

* Τα νότια τείχη.



Στ. 10. *Κέκροψ*: Σύμφωνα με τη μυθολογία ήταν ο γεννημένος από τη γη πρώτος κάτοικος της Αττικής και θεωρείται ιδρυτής του οχυρού της Ακρόπολης. Αναφέρεται και πιο κάτω σε περισσότερα ποιήματα: Βλ. σ. 22, στ. 3 και 4, σ. 24 στ. 2 και 11, σ. 40, στ. 6, σ. 50, στ. 1
Στ. 11: *Κίμων*: Αθηναίος στρατηγός, υιός του μαραθωνομάχου Μιλτιάδη. Ο Κίμων πολέμησε νικηφόρα εναντίον των Περσών.



Η Ακρόπολις: F. Stademann, Panorama von Athen, (1841), πίνακας 01.